

stemmer 10 eller 20 pCt. eller 5 Øre pr. Pund, men som er uendelig stor, saa at den i mange Tilfælde vil være ensbetydende med et Indførselsforbud. Dette er jo et Princip, som naturligvis kan have sin Bortrettigelse. Jeg hører til dem, som mene, at det kunde være ønskeligt, om Andels-slagterierne kunde faa afsat deres Fedt, og anser det for heldigt, om de kunde opnaa en højere Pris, men jeg tror, det er for meget forlangt, naar de ville forbyde at indføre Fedt i Blærer, og naar de for yderligere at lægge Handelen Hindringer i Vejen forbyde at blande amerikansk og dansk Fedt. Det er blevet mig fortalt, at der er visse Tilfælde, hvor denne Blanding kan være nødvendig, al den Stund det danske Fedt kan være noget haardere end det amerikanske, og saa er denne Blanding ligefrem nødvendig for at gøre Varen til en god Handelsvare. I saa Fald synes jeg ikke, det er rigtigt at forbyde Blanding. I øvrigt vil jeg kun sige, at Forbrugerne jo ikke kunne være helt glade ved denne Bestemmelse; den kan jo ikke siges at være givet i Forbrugernes Interesse, al den Stund en saadan Forhindring af Indførelse af Fedt formentlig væsentlig vil føre til, at Forbrugerne komme til at betale noget mere for Fedt, og det kan gerne føre til en Art dulgt Eksportpræmie paa Flæsk. Naar Eksportmejerierne kunne tjene noget mere paa Fedt, kunne de til Gengæld sælge Flæsken til en noget lavere Pris. I den tyske Eksportpolitik er dette Forhold kendt, at man skaffer en højere Pris for en Bivare for derigennem at hjælpe Hovedvaren. Jeg tror ikke, dette sidste Punkt har været paatænkt fra de Herrer Side, men jeg gør kun opmærksom derpaa. De, som skulle have Gavn af disse Bestemmelser, ere i første Række Landbrugerne; dernæst er der Publikum, som skal vares. Jeg tror ikke, Publikums Interesser ere saa store i denne Sag, jeg tror, det høje Ting vil gøre sig i langt højere Grad fortjent af det købende Publikum ved at gennemføre en almindelig Lov om Vareforfalskning og ved at revidere vore nugældende Bestemmelser i den Retning. Jeg tror, Publikum vilde sætte meget mere Pris paa at faa en Revision af disse Regler. For det købende Publikum er Hjemstedet i og for sig ligegyldigt, men det afgørende er, om Varen er god eller daarlig eller sundhedsskadelig.

Med Hensyn til Landbruget er jeg heller ikke sikker paa, hvorvidt det virkelig vil have Fornøjelse af disse Bestemmelser. Først og fremmest er der jo den

Ting, at disse Bestemmelser ere meget vanskelige at gennemføre. Hvem kan i Virkeligheden afgøre, hvordan Varerne ere, om Fedt er blandet eller ublandt? Hvem kan afgøre, naar vi komme til en Detailhandel, om det, vi købe, er dansk Smør eller udenlandsk Smør. Jeg kan ogsaa se af Kommissionens Betænkning, at de Herrer have været klare paa det. Jeg hører til de Mænd her i Tinget, som i høj Grad ønske Kontrol i vidt Omfang, men der er en Regel, som er vigtigere endnu, og det er, at Staten ikke maa lovgive, naar den ikke kan være sikker paa, at dens Love kunne gennemføres. Det er nemlig i Almindelighed noget generende for Statens Autoritet og noget umoralsk i det Øjeblik, man indfører en Lovbestemmelse, som ikke kan gennemføres. Jeg nærer, som sagt, megen Tvivl, om disse Regler overhovedet kunne gennemføres. Man kan til Dels afgøre, hvad der er Smør og hvad der er Margarine, men at afgøre, hvad der er udenlandsk eller dansk Smør, vil bero fuldstændig paa en Tilfældighed. Man kan godt forstaa, at selve Forhandlerne ikke ere rigtig glade ved disse Bestemmelser. Der paalægges dem en hel Del fornyet Kontrol, og der er en Del Mulighed for, at de kunne paadrage sig Mulkt med eller mod deres Villie.

Jeg skal imidlertid ikke her sige, at jeg staaar absolut forbitret mod dette Lovforslag, al den Stund, der, som sagt, er Landbrugsinteresser i det, og disse have altid deres Betydning. Men der er en anden afgørende Ting, at de Herrer maa tage Hensyn til forskellige andre Interesser, der gøre sig gældende. Forbrugerne maa ikke betale dyrere, Forhandlerne maa ikke generes mere end højst nødvendigt. Endelig er der ogsaa den store Transithandel, vi have med Smør, hvilken ikke er helt uden Betydning. Den maa ganske vist, hvis vor store Eksport kræver det, bøje sig; men man maa fra vor Side tage alt muligt Hensyn til den, da denne Transithandel ikke er uden Betydning. Jeg vil nu til Slutning med Hensyn til Lurmærket sige, at jeg kan forstaa den Tankegang, der kom frem, den Gang de Herrer ønskede Lurmærket. Jeg har selv i 1896—97 foretaget en privat Smør-Enquête i Newcastle og Manchester, hvor jeg talte med 30 forskellige ledende Smørfirmaer, det er nu 8—9 Aar siden, og der var allerede den Gang mange, som kom med den Beskyldning mod det danske Smør, at noget af det, der gik for dansk Smør, ikke var dansk Smør, men udenlandsk Smør, der var transiteret over